

De nieuwe

Uitlaatklep

IN DEZE EDITIE O.A.:

Motormeiden
Reisverslag Polen
De Daltons in Toscane - Parte Due

Najaarsuitje - Michiel onttroond
De Tweedaagse
Verslag toerit 4 augustus

MOTORCLUB MC DE FENDERT

BESTUUR:

Voorzitter:

Jan de Jong

Secretaris:

Jolanda Ettema

Penningmeester:

Sjacco van Kouteren

Contact: Info@mcdefendert.nl

Algemeen bestuursleden:

Eric van den Berg
Anton van Sint-Truyen
Bram Huisman

TOERCOMMISSIE:

Piet Moerland

Sjacco van Kouteren

Contact: ToercommissieMcDeFendert@gmail.com

REDACTIE:

Hans Tienhoven

Roel Alkhoven

Madelon Smit

Contact: RedactieMcDeFendert@gmail.com

WEBSITE:

Ad van de Klundert

Tabitha Levering

Algemeen E-mail adres: Info@mcdefendert.nl

Jaarcontributie bedraagt € 35,= elk volgend lid op hetzelfde adres € 30,=.

De contributie dient vóór 1 februari te zijn voldaan op rekeningnummer NL12INGB0003233978 van MC De Fendert, onder vermelding van uw naam.

Nieuwe leden:

Opzeggen lidmaatschap:

Aanmelden als vrijwilliger?

Inschrijven bij de secretaris. Inschrijfgeld bedraagt € 5,=.

vóór 1 december bij de secretaris.

Neem contact op met een van de bestuursleden.

INHOUDSOPGAVE

MOTORCLUB MC DE FENDERT	2
INHOUDSOPGAVE.....	3
VAN DE REDACTIE	4
VAN HET BESTUUR.....	5
VAN DE TOERCOMMISSIE.....	6
DE DALTONS NAAR TOSCANE DEEL II	7
DE MOTOR(EN) VAN ANTON	13
REISVERSLAG POLEN MAURICE	16
MOTORMEIDEN	21
TOERRIT 4 AUGUSTUS 2024.....	24
TOERRIT 4 AUGUSTUS 2024.....	26
2-DAAGSE VAN 2024	27
NAJAARSUITJE 2024 VAN MC DE FENDERT	32
MOTOGP KALENDER 2024	35
SUPER BIKES KALENDER 2025	36
ACTIVITEITEN KALENDER 2025	37
TOERRIT REGLEMENT.....	38

VAN DE REDACTIE

Beste allemaal,

Hier voor je ligt het derde clubblad van dit jaar. We hebben weer ons best gedaan en zoals je kan zien werkt de redactie zelfs door tijdens de vakantie om te zorgen voor een mooi clubblad. We hebben weer een mooie inhoud al zeggen we het zelf.

Jullie zitten natuurlijk met smart te wachten op deel 2 van de Daltons waarin we het vervolg krijgen van de spannende reisverhalen van de mannen. Hierin krijgen we meer te lezen over hun tocht in Picos de Europa.

Maar we gaan ook naar de andere kant van Europa met Maurice mee naar Polen. Daar heeft hij een schitterende solo reis gemaakt. Hij heeft de TET gevolgd vanuit Duitsland, Polen en is net langs de Tsjechische grens gereden. De samenvatting in drie woorden is 'nat en glad'. Dit voor een groot deel. Maar wel een mooie reis, dus ga het zeker lezen.

De twee daagse komt aan bod met een mooi verslag van hoe het was in het oosten van Nederland. Dus ze hebben ook aan brommerkieken gedaan en colaaaaaaaaa besteld. Maar dan met meer CC. Maar ook de motormeiden hebben een mooi verhaal te vertellen.

Een historische wandeling langs de motoren die Anton's leven hebben gekruist vinden jullie ook in deze editie. Als laatste hebben we het jaaruitje in Playdome Roosendaal waar we hebben gekart, gegeten en gebowld. We hebben dus weer een vol clubblad en wensen jullie veel leesplezier en wensen jullie namens de redactie alvast fijne feestdagen en een gezond 2025 toe met veel veilige kilometers toe.

VAN HET BESTUUR

Beste leden,

We zijn weer aan de tweede helft van het motorjaar gekomen en eigenlijk deze ook weer aan het afsluiten.

De meeste hebben hun motoren al in de mottenballen geconserveerd of zijn opzoek naar een nieuw model voor het volgend jaar. Na wat geslaagde tourritten die er na het Pinksterweekend zijn uitgezet en een geslaagde Tweedaagse in het mooie Drenthe, was er helaas weinig animo voor de georganiseerde barbecue in juni, misschien volgend jaar kijken naar een andere timing.

We hebben het weten om te zetten naar een avond bowlen en karten in december (waarvan akte in deze editie), met nu veel animo. Het sluitingsweekend was als afsluiter ook weer goed geslaagd in Cerazplatz. De weergoden waren ons ook nog goed gezind.

En zo sluiten wij dit motorjaar weer ongevals-vrij en met leuke herinneringen en sterke verhalen af. De nieuwjaarsborrel (18 januari) staat ook al op de agenda, dus na kerst en oud en nieuw ook weer een leuke samenkomst.

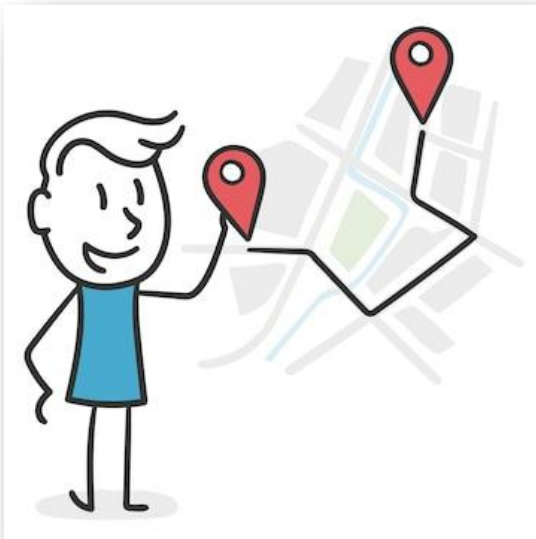
Het Bestuur.

VAN DE TOERCOMMISSIE

Beste leden,

Motorseizoen 2024 zit er voor de meeste van ons weer op. Het was een mooi motorseizoen wat we gelukkig zonder ongevallen kunnen afsluiten en waarbij we ondanks de regen heerlijk hebben kunnen toeren.

Verskillende leden hebben afgelopen seizoen mooie ritten uitgezet en voorgereden. Deze waren allemaal goed bezocht. Ook voor het pinksterweekend in Kastellaun, de tweedaagse in Dwingeloo en het sluitingsweekend in Manderscheid waren veel inschrijvingen.

Voor de TC is het best wat werk om dit te regelen. Gelukkig krijgen we van een aantal leden toerritten en tips voor hotels aangeboden waar we inspiratie uit kunnen opdoen. Maar een of twee extra mensen in de TC om een en ander te verdelen zou erg welkom zijn.

De activiteitenkalender van volgend jaar wordt voor zover al bekend ingevuld. Deze zal op de site en in het clubblad verschijnen

Het pinksterweekend 2025 gaan we naar een hotel aan de Rijn, de inschrijving hiervoor is geopend.

Waar we de rest van de meerdaagse ritten naar toe gaan, moeten we nog uitbroeden.

De TC

DE DALTONS NAAR TOSCANE DEEL II

We vinden een leuk terras waar we super goed eten en lol hebben. Daarna dwalen we nog een tijd door deze stad. Maar zoals aan alles komt ook hieraan een eind. De binnenstad is afgesloten, dus hoe komen we aan een taxi. Ybo heeft de oplossing en vind een taxistand-plaats bij het station en op Google maps op zijn telefoon lopen en lopen en lopen we. "Is het nog ver" "volgens Google nog 3 kilometer". Na een tijd blijkt dat de route i.v.m. een muziekevenement is afgesloten, maar we vinden een sluiproute.

Lang verhaal kort maar na (voor mijn gevoel) minimaal 2 uur lopen, vinden we de taxistandplaats die jawel, is opgeheven. En de straten waar we in staan komen niet overeen met de telefoon. "Zit je wel in Luca Yb ????" We gooien het in de groep en de oplossing wordt een kroeg. Daar zijn er gelukkig genoeg van.

Het voordeel van een kroeg is dat, als 'ie een taxi bestelt hij ook weet waar die zich moet melden en als 'ie niet meewerkt of zijn eigen adres niet weet, er in ieder geval bier is. Maar hij werkt mee en schenkt bier. Dat wordt in seconden weggewerkt want tuut tuut de taxi staat al voor de deur. Na 20 minuten zijn we terug in het hotel. We kijken tevreden terug op een werkelijk hele mooie dag!! De oordoppen gaan weer in en we snurken zo dag 6 binnen.

Dag 6

Wat een schitterende zonnige dag. Zo te zien hoeven we geen regenpak mee te nemen. En dat klopt ook. Het is warm en dan maakt de zon geen onderscheid. Je zweet zowel in het leer als in Goretex hahaa... Het eerste deel van de rit valt nog beetje tegen wat de wegen aangaat. We zijn het erover eens dat we de wegen veel beter hadden verwacht. Er wordt gewoon nauwelijks onderhoud gepleegd. Echte geitenpaden ook. En Italië staat helemaal vol met flitspalen. Hier wordt je gek van. Veel meer dan 10.000. Nu zijn in Italië niet alle flitspalen in werking, maar ze worden wel in je TomTom of flitsmeister gemeld. We waren elkaar dan ook af en toe gewoon kwijt omdat de één meer ping ping's had gehoord dan een ander. Iets om volgend jaar beter bij stil te staan.

De omgeving is werkelijk prachtig. En dat met een staalblauwe lucht. Het levert mooie plaatjes op. De grootste van de Daltons afgezet tegen deze lucht.

Pas bij het terugzien van deze foto bleek dat Bert er wat tekst bij had geschreven. Familieaangelegenheid moet je maar denken. Denk ook dat Bert zich niet goed heeft gerealiseerd hoe zijn broertje ermee rijdt, want anders had 'ie wel "voor de rest" gegaan 😊.

Maar zoals gezegd een schitterende streek.

Zo rijden we buiten deze prachtige berglandschappen ook door de Viale dei Cipressi, een Cypressenlaan van zo'n 5 kilometer in de buurt van Bolgheri. Ybo had deze laan er speciaal ingevoegd. Nu is de ene Cyprus niet anders dan een ander. Laat staan honderden. Ja, dat moesten we toch wel ff kwijt aan de koffie 😊.

Ook komen we hele leuke stadjes tegen. In één van die stadjes vinden we een heerlijke plek op een schaduw terras waar we lunchen en zwaar genieten. Na de lunch worden de wegen beter en sporten we nog wat met lokale bikers.

Een prachtige dag die we willen afsluiten met een zwem-marathon welke niet doorgaat omdat de pool wordt schoongemaakt. Aan tafel springen voor het avondeten de steak van 500 gr. en de zeebaars eruit. De zeebaars wordt op een aparte tafel schoongemaakt. We kiezen er een goede fles wijn bij en laten ons echt verwennen.

Dag 7

Een dag waarbij Tim het hotel afreken. Om erachter te komen dat het laatste diner niet in de rekening is opgenomen. Nadat Tim het heeft aangegeven en het is rechtgetrokken krijgt 'ie mee dat zijn eerlijkheid zeer op prijs wordt gesteld en ze ons graag terug zien komen. Dat geldt niet voor de ober omdat dit nu al de 2^e keer is. Oepssss.....

Alles is weer ingepakt en we vertrekken uit Luca naar Alba. Een tochtje zonder omrijden van zo'n 360 kilometer. Dat we dat niet gaan halen blijkt al gelijk bij vertrek. Bert heeft dag 7 niet in zijn navi staan. De navi van Ybo valt telkens in storing, er zijn verkeersopbrekingen waarbij wel staat waar je niet in mag maar niet hoe je verder kan. Wie het denkt te weten gaat vooroprijden en na anderhalf uur (1,5 uur) zijn we 40 kilometer verder.

We besluiten de Autostrada op te zoeken om meters te maken. Na zo'n 100 kilometer kunnen we er dan af en de oude route weer oppakken. Zogezegd zo gedaan. De lucht betreft en Tim en ik besluiten het regenpak aan te doen. Hoe het mogelijk is blijft een raadsel, maar we blijven precies tussen de buien door rijden. Uiteindelijk pakken we de geplande route weer op en gaan ook de pakken weer uit.

Één van de dingen die me van deze dag is bijgebleven, is een onverwachtse stop met Ybo. Nadat we gestopt zijn gaat Yb op zijn knieën voor zijn broer. Huhhh....dat kon ik uiteraard niet plaatsen maar je hoort zulke gekke dingen tegenwoordig.

Het vervolg bracht duidelijkheid. Ybo zat met volledig dikke ogen van de hooikoorts. Gelukkig had Tim (onze

medicijnman volgens Bert) wat bij zich dat verlichting bracht. Gelukkig werkte dat. Misschien hadden we ook wat druppels in dat kut navigatiesysteem van Ybo moeten gooien.

Het tweede dat me bij is gebleven is een plastic zak die ik wilde missen. Omdat Yb voor me reed waaide die zak op en kwam (zonder dat ik het wist) onder mijn voorspatbord terecht. Ik zag of merkte er

niets van. Maar Bert die achter me reed gilde en toeterde dat ik aan de kant moest. Ik schrok omdat ik het niet begreep maar ook Tim niet zag.

Terwijl ik stop komt Bert naar me toe gerend om de plastic zak te pakken, maar gaat op hetzelfde moment door zijn rug. Nu heeft Bert zijn GoPro op het kinstuk van zijn helm staan en die draaide op dat moment. Op het filmpje hoor je dan ook toeteren en zie je Bert zijn arm die driftig beduidt om te stoppen. Daarna zie je de GoPro afstappen en naar voren rennen en bukken. Helaas gaat neef hierbij door zijn rug en valt op zijn platte smurf onder de gevleugelde woorden "kut....kut.....mijn rug....tering KUT.....ga door mijn rug".

In het filmpje van dag 7 is dit stukje opgenomen. Ik heb het aan de familie doorgestuurd met de mededeling "**let op!! Grof taalgebruik. Ouderlijk toezicht is vereist**". We landen redelijk bijtijds bij L'Ortodelerose, wat er uit ziet als een grote vooroorlogse monumentale villa. Hier slapen we vannacht. De eigenaresse doet een groot stalen hek open waarna we op de binnenplaats terecht komen. De motoren staan veilig zeg hahaa... We krijgen sleutels en ze vertelt dat we het ontbijt in de koffiешop aan de overkant hebben.

Alba is een leuk stadje waar op dat moment op straat volleybalwedstrijden worden gehouden. Het is een drukte van jewelste. Na een rondje door de stad zoeken we in een steegje een pizzeria op. Zo moeten Italiaanse pizza's zijn. Geweldig!! Het enige dat even roet in het eten gooit is regen, maar we rennen naar binnen en eten daar verder.

We maken het niet te laat. Morgen Frankrijk in en daarna nog twee flinke trips. In totaal rijd ik deze 10 dagen meer dan 4.000 km. Alsof mijn onderbewuste het heeft gehoord slaap ik al voordat ik mijn bed raak.

Dag 8

Deze dag gaan we vanuit Italië terug Frankrijk in. We ontbijten "aan de overkant" wat ook van de eigenaresse blijkt te zijn en pakken vervolgens de motoren. Vouw je de eerste dagen nog wat op..... Hoe verder in de vakantie gaat het er alleen maar om dat alles in de motortas zit. Er komt ook wat ruimte in mijn tas omdat ik om de paar dagen een oude onderbroek en een slaap T-shirt achter laat.

We treffen het want het is een heerlijke dag. Prachtig mooi weer en schitterende wegen. We hebben veel lol en vlak voor we via de Col de Agnel Frankrijk ingaan besluiten we nog even een Italiaans bakkie te doen. Wat een waanzinnig mooi stuurgebied zeg. Ik verheug me ook op de Col en wat ik op de navi heb gezien dat er nog na komt.

We vinden een leuk tentje en zitten op ons gemak totdat Ybo opmerkt dat zijn navi continue op herberekenen staat. Hij kent geen Italiaans, maar dacht wel borden gezien te hebben dat de Col was afgesloten. Nou staat die navi van Ybo continue op herberekenen. Maar de pas ligt op bijna 2.800 meter hoogte en bij navraag bij de café-eigenaar blijkt dat hij inderdaad wegens sneeuw is afgesloten. Hoezo, global warming 😞. Het 'grote-what-the-fuck-what-now-overleg' start. Ik doe daar nooit aan mee. Het voordeel van een "volger".

Het omrijden blijkt een extra 2 uur te kosten maar de wegen zijn een genot. Hier en daar dreigt het even, maar het blijft droog. Wel ligt ons hotel op hoogte en de laatste 20-30 kilometer rijden we volkomen in de mist. Bert rijdt op dat moment voorop en rijdt letterlijk op zijn navi om door de bocht te komen. Totdat hij erachter komt dat met het zonnevizier omhoog het niet veel, maar wel iets beter gaat. Dit zijn echt taaie kilometers.

Met het omrijden erbij zijn we wel behoorlijk later dan gepland en hebben het hotel laten weten dat we later zijn. Het avondeten smaakt hierdoor nog beter dan normaal. Een treffende foto van deze mooie dag

Dag 9

Deze dag blazen we door Frankrijk naar de laatste stop in Frankrijk. Een Bed & Breakfast Saint-Maurice-sur-Moselle. Een tocht van zo'n 430 kilometer. Het eerste stuk rijden we in de mist

Dezelfde mist waarmee we gisteren eindigden maar het knapt al snel op. We rijden door onder meer de Jura en het is geweldig sturen. Onderweg stoppen we bij een vrolijke Fransman (ze bestaan 😊) die met gevoel voor humor een stevige hap neerzet. Het menu du jour. Niet verkeerd.

Tijdens het eten ontstaat een discussie over het verschil tussen Dynamic en Dynamic Pro. Deze laatste dagen proberen we onderling ook alles in de praktijk uit. In elke modus en in elke versnelling tegen elkaar. 3 tellen en goannnn..... Dikke pret en al snel wordt

duidelijk dat in Pro het koppel daadwerkelijk anders / sterker is dan in Dynamic.

We stappen weer op en genieten. Helemaal het laatste stuk langs een rivier. Schitterend asfalt en bochten die zowel links als rechts hetzelfde zijn. Ik doe alles in de tweede versnelling, bocht uit steeds voorwiel even omhoog hahaa. Ff hard remmen, plat leggen en de volgende. Je voelt dat er door warmte in de banden steeds meer grip is. Kicken!! Bert en ik zitten voorop waarbij 2 lokale clipponners aan hebben gesloten. Maar die haken na een tijdje af.

Na de zoveelste bocht staan er allemaal motorrijders te gebaren dat we van het gas af moeten. Blijkt een groepje Fransen waarbij er ééntje zijn motor als grasmaaier heeft gebruikt. Te zien aan de hoeveelheid gras op de weg is dat dus goed mogelijk. We kijken vragend en een paar steken hun duim op. We roepen "blijven oefenenen hé net als Ajax" en maken het laatste stuk af. Wat een afsluiting van deze geweldige dag zeg.

We eindigen bij "Chez MARLYSE" en worden super hartelijk ontvangen. Een Fransman die vloeiend Engels spreekt en zijn vrouw die vloeiend Duits spreekt. Misschien werd Marlyse vroeger met kleine letters geschreven maar nou ja. Ik ben ook de 78 kilo van ooit niet meer. Maar bij het eten valt alles op zijn plek. Wij zijn de enige gasten maar er is voor een bataljon gekookt. Schatten van mensen. Hij is intellectueel, speelt Hobo en spreekt 4 talen. Zij van oorsprong Duits met een gave voor koken. Zij serveert uit, hij ruimt af. Waar heb ik het over??

We realiseren ons dat dit de laatste avond is, bestellen nog wat bier en een fles witte wijn en blikken nostalgisch terug. We hebben een schitterende vakantie gehad. Onderling hebben we altijd veel lol. In Toscane hebben we ons toch beetje vergist. Een waanzinnig mooie streek met schitterende oude steden maar niet om te sturen. Misschien hebben we ons een beetje teveel laten leiden juist door die mooie steden. Want mooi zijn ze!! Het meeste plezier hebben we, wat sturen aangaat, toch op de heen- en terugweg gehad.

De eerste gedachten aan volgend jaar vormen zich alweer. Meer dagen zonder dan met bagage. En in het geheel wat minder kilometers. Dat geeft ook meer ruimte in de keus van banden. Als ik met de 750 kilometer van de laatste dag morgen terug in Harderwijk ben, heb ik er voorspelbaar meer dan 4.000 op zitten. Had ik dat al gezegd..... Ohhh sorry hoor!

We spelen nog een spelletje en duiken bed in en slapen de slaap der onschuldigen. Ech wel!!

Dag 10

In het Frans, Engels en Duits brabbelen we allemaal door elkaar onze goedemorgen wens aan onze gastvrouw en gastheer. We worden ondervraagd of we eieren willen, hoeveel eieren we willen, hoe we de eieren willen. Dit is dejam gemaakt door mijn neef uit Duitsland, dit is huppeldepup kaas zelf gemaakt in 2019 enz. enz. Samengevat een zeer uitgebreid ontbijt. Alle niet gegeten croissantjes gaan in een zak en Ybo moet er plaats voor maken. Zoals Bert later opmerkte een schat van een feeder.

Ik gooi mijn laatste oude pendek in het afvalmandje en we laden de spullen weer op de motor. Vandaag is het voornamelijk bijtijds thuis zien te komen. We pakken dan ook hoofdzakelijk autosnelweg. Wel heeft Bert er een lus door Luxemburg heen ingefrut die heel mooi moet zijn. We zitten er goed en wel op of het begint te regenen. De regenpakken gaan aan en pas bij de laatste tankstop gaan ze weer uit.

Waar in Italië de navi continue ping ping roept voor snelheidscamera's doet België dat met trajectcontroles. Hebben wij er in Nederland al 70. In België inmiddels afgerond 1.000 en counting. Gek word je er van. Of we van één van de 6 landen waar we waren nog fanmail krijgen is afwachten 😊.

Omdat ik in Nederland de A73 op wil schieten, nemen we alvast afscheid van elkaar. Bij de splitsing zwaaien we elkaar uit. Met nog een keer tanken erbij ben ik om 19.30 uur thuis.

Op naar 2025!!

DE MOTOR(EN) VAN ANTON

Sinds wanneer heb je je motorrijbewijs

1983

Welke motor rij je nu

Een BMW K1600 GT, Ducati ST3S, Yamaha XS 650

Waarom juist deze motor

De BMW gekozen omdat wij veel duo rijden en dit er een ideale motor voor is. Hij heeft namelijk veel bagageruimte, is stabiel en comfortabel.

De Ducati erbij als woon/werk motor en funbike, zowel touring als sportief.

De Yamaha omdat ik veel oldtimers uit deze tijd ook leuk vind, beetje jeugdsentiment zeg maar.

Heb je voorkeur voor een bepaald merk?

In mijn levensloop al heel wat verschillende merken gereden. Veel merken vind ik leuk en laat altijd mijn gevoel spreken bij aanschaf van een andere motor op dat moment. Ducati vind ik nog steeds een heel mooi merk.

Zo ja, waarom dat merk?

De techniek en zeker het Italiaanse design zijn toch wel een klasse apart.

Wat is je droommotor?

***Een classic Ducati 750ss rondcarter
groen frame. 😊***

Op welke motor heb je altijd al eens willen rijden?

Een Moto GP fiets, lijkt mij een gave ervaring op het circuit.

Welke motoren heb je voor je huidige motor gehad?

Begonnen met een Suzuki GT 750, Suzuki VS700 intruder, Honda VFR 750 RC 36, Kawasaki ZX12R, Kawasaki Versys 650, KTM 990 SMT, Ducati Multistrada 1200, Harley Roadking 103, KTM superduke GT, Suzuki VX 800, Kawasaki Z900 A4, BMW F800ST, BMW K1600GT, Yamaha XS 650, Ducati ST3S.

Aan welke motor denk je het liefst terug?

Aan de Kawasaki Versys 650, daar heb ik destijds ontzettend veel lol aan beleefd, het motortje helemaal uitpersen bij de Opkiktoer was altijd een feest.

Op welke motor zou je nooit meer willen rijden?

De ZXR12R heeft mij nooit echt kunnen bekoren, hij deed alles prima en een overkill aan vermogen maar het moest daardoor ook altijd heel hard gaan om er een beetje genoegdoening uit te halen. Ik heb hem ook maar 1 seizoen gehad.

Wat was je mooiste motormoment?

Als jong broekie op de GT750 naar de TT van Assen 1984, op de terugreis stoppen op Langeweg bij café de Tempelier, na afloop op het tandvlees en met te veel bier op de laatste kilometers met z'n allen volgas Zevenbergen proberen te halen.....thuis aangekomen ging het licht uit.

Wat was je slechtste ervaring met motorrijden?

Een keer een aanrijding gehad en een paar keer onderuit geschoven, allemaal zonder letsel gelukkig.

Hoe kijk je nu aan tegen het motorrijden in het algemeen?

In Nederland rijden wordt steeds minder leuk, het is te druk.
De vele drempels zijn hier toch ook mijn grootste ergernis.
Over de grenzen is er gelukkig nog volop echt rijplezier te beleven.

Heb je nog waardevolle tips voor onze motorleden inzake het motorrijden?

Schaf een motor aan naar je hart en kijk niet te veel naar een ander.

Wil je nog iets anders kwijt?

Dat ik het nog ontzettend naar mijn zin heb binnen ons clubje en elk jaar kan genieten van jullie en al onze evenementen!

REISVERSLAG POLEN MAURICE

Op 3 augustus vertrek ik voor een solo-rondje over de TET (Trans Euro Trail) van Duitsland en (een deel van) Polen. Het plan is om vervolgens vanaf zuidoost Polen, zeg maar Jelenia Gora, langs de Duits-Tsjechische grens weer op huis aan te rijden. Vanaf Schwarzenbach-an-der-Saale dan via een oude Opkiktoer route weer op huis aan. De Duitse TET start in Bellingwolde.

Het 1^e deel van de route is vnl. geasfalteerd, maar bevat veel erg kleine weggetjes, met max. 30 of max. 20 borden, vanwege de vele verzakkingen. Dat is niet overdreven, want met 50 gaan je schokbrekers al richting aanslag. Het 2^e deel van de route is heuvelachtiger, en kent een groter off-road gehalte. Veel tracks door bos en akker. Zand is af en toe pittig diep, maar nooit lang. Bij een doorwading kies ik toch maar voor de naastgelegen smalle brug. Overnacht in een "Zimmer Frei" in Pansdorf, iets ten noorden van Lübeck.

Op 4 augustus van Pansdorf tot Barlinek (PL). De Duitse TET is vandaag een stuk interessanter dan gisteren. Dit gebied onder Rostock heet Mecklenburg. Meerdere tracks gereden die zo te

zien alleen nog door TET-ters worden gebruikt. Overgroeit en met drie diepe sporen. Spekglad hier en daar. Steeds netjes in het midden van de sporen blijven! Een zeker illuster MC-lid heeft hier ook heel wat familie wonen. Of dit is gewoon zijn landgoed natuurlijk, dat kan ook. Het landschap begint ook meer te spreken. Dunbevolkt, met veel bos en grote graanakkers onder blauwe wolkenluchten. En de nodige kasseien stroken. Vergeleken met die is een off-road track een snelweg. Mega bonken steen. Dat zo'n motor hier niet spontaan uit elkaar trilt mag gerust een wonder heten. 11 uur en 558 km op de motor vandaag. Dan smaakt de Zywiec in hotel Barlinek top.

Op 5 augustus verder over de Poolse TET, door Pomerania. De dag begint met regen. De paden zijn spekglad, ik rijd het eerste stuk van de route op met twee Denen op Huski 701's, die eveneens in Barlinek overnacht hebben. De route bevat veel kinderkopwegen, zo bol als ik weet niet wat. En dik zand, twee keer was de GS de baas. Als je het dan beter weet, doe het dan ook maar. En dat werkte zowaar, want het rubber bleef aan

de onderkant. Vanaf de middag knapt het weer mooi op. Ook op het asfalt kun je nu beter uit de voeten. Nat asfalt op een GS met noppen is een crime. Over het algemeen rijden ook de Poolse automobilisten er stevig op los. Je zit niet snel achter een auto te denken, was ik er maar langs. Dus dat is mooi meegenomen.

Eerste obstakel is een omgevallen boom dwars over het pad, maar de GS past er nog net onder/tussendoor.

Een stukje verder bekijk ik een slagzij makende oude spoorbrug. Het laatste stuk van de route bevat veel gravel highways. Hier is de GS (en zijn berijder) in zijn element. Kijk, dat schiet tenminste op. Op het laatste stukje asfalt zijn de wouten druk met snelheidscontroles. De Poolse tegenliggers seinen er echter lustig op los, dus geen problemen hier. Wanneer ik tegen een uur of zes in Tzcew arriveer vind ik het welletjes.

Ik overnacht in het First Hotel. Hotel is top. Buurt is shabby. Douchen, en ff vragen of ze een resto kunnen aanbevelen. Word ik meegetroond naar de hotel resto. Ziet er spic en span uit, maar er is geen hond. Om nu maar weer te bedanken is ook zowat. Of ik wat wil drinken. Ik mompel wat over bier en in no time staat er een halve liter op tafel. Ik bestel maar een schnitzel. Helaas, er is geen vlees meer. Dan maar gebakken forel, de rivier de Wisla loopt zowat langs het hotel, dus dat zal wel goed zijn.

Op 6 augustus verder naar het oosten. Het is prima weer en de route is vlot te rijden, want bevat veel snelle gravel stukken. Daar hou ik van, en de GS ook. Technisch gekoetel in de prut is maar even leuk met zo'n mastodont, zoals nog zal blijken. Onderweg kom ik in het vml. Oost-Pruisen, nu Warmian Masurian, langs de Wolfsschanze.

Bizar eigenlijk dat ik in de nazitijd nu dus nog steeds in Duitsland was geweest... Plaatsnamen waren dus oorspronkelijk Duits, en vele staan nog steeds tweetalig op mijn OSM-kaart. Bekend is Danzig, nu Gdansk. De Wolfsschanze was een bunkercomplex van de nazi's, ieder nazi-kopstuk had zijn eigen bunker. Deze zijn alle grondig opgeblazen door de Russen. Hier ook was het waar Von Stauffenberg de 2^e Wereldoorlog wilde bekorten door te proberen Hitler te vermoorden met een bom. Resultaat: 4 doden en 11 gewonden, maar de Führer had natuurlijk geen schrammetje...

Ik vervolg de route, met een mooie uitglijder in de vette klei. Eind van de dag, dan is de scherpte er soms een beetje af. Achterwiel wou voorwiel inhalen, Tsja, dat wil niet. Maar geen schade en niemand heeft wat gezien, dat is nog het belangrijkste... Na 475 km arriveer ik om 19:00 in hotel Osrodek Wypoczynkowy Koziol, what's in a name. Het lijkt wel een internaat. Midden in het bos. Hier eindigt ook TET sectie 1, vlak bij Kaliningrad, een Russische enclave. Vanaf hier neem ik sectie 6 naar het zuidwesten. Deze TET-sectie voert dwars door Polen.

Op 7 augustus begin ik aan sectie 6. Deze track bevat veel en zwaar zand. Tijdens een stop spreek ik een Poolse toerist, die langs de TET kampeert. Het zand blijkt hier in de laatste ijstijd door de noordelijke gletsjers te zijn gedeponneerd. Kijk, zo leer je nog eens wat. Wat verder langs deze route verdwaal je zowat ik het bos. Overal lopen (slechte) paden, het gaat heuvelop en heuvelaf door het mulle zand. Maar je kunt altijd wel weer een pad kiezen dat naar de track voert. Na het bos worden honden ook een beetje een dingetje in deze regio. Er zijn drie types te onderscheiden, ik noem ze Aanvallers, Achterbaksen en Suffies.

Aanvallers rennen recht op je aan, maar wijken op het allerlaatste moment toch uit. Gewoon gas erop houden dus. Achterbaksen pakken het geniepig aan. Die proberen je te pakken als je een afslag moet nemen door je van achteren aan te vallen danwel te achtervolgen. Maar daarvoor bestaat ook een remedie, en dat is een draai aan het gashendel. Zo trakteert de GS ze op een bek vol stenen en stof. Suffies tenslotte vallen niet zo op.

Er ligt er verdorie 1 in camouflagekleuren midden op het pad. Ik zie 'm te laat, kan weinig tot niks meer uitrichten en rijdt centimeters langs zijn kop aan 'm voorbij. In mijn spiegel zie ik dat het beest er niet warm of koud van is geworden, hij blijft gewoon liggen waar ie ligt en kijkt me een beetje slaperig na ...

Het landschap is hier wel een beetje eentonig aan het worden. Een continue afwisseling van akkers, grasland en bos in een volkomen vlak landschap dat zich eindeloos uitstrekt. Een mooie onderbreking is dan weer een stukje langs de Wisla, die ik, een stuk zuidelijker nu, in omgekeerde richting kruis. Hier en daar voert de TET nog over behoorlijk modderige stukken. Aangezien de banden voor off road gebruik hun beste tijd wel gehad hebben, kwispelt de zaak zowel voor als achter er lustig op los. Dit is meer trailen dan rijden. Op droge ondergrond is er echter geen probleem, en de modderige stukken zijn gelukkig niet al te lang. Na ca. 440 km arriveer ik in hotel Dworek za Lasem, waar de schabowy (schnitzel) en piwa (bier) prima smaken.

Bij vertrek de volgende dag voor het laatste deel van sectie 6 in Silezië regent het. De zanderige paden in de bossen willen nog wel, maar de paden tussen de akkers zijn kleiig. Die is spekglad geworden. In heb niks meer in te brengen bij de GS, zowel de voor- als de achterkant doen waar ze zin in hebben. Het ding zoekt als een magneet steeds naar het laagste punt, zo glad is die klei. Twintig minuten ploeteren over een stukje van amper 5 km vind ik geen fun. Dus dan maar het (natte) asfalt op. Maar dat is op TKC's ook oppassen. De traction control maakt overuren. Bij een streepje gas al wielspin. Maar tegen een uur of elf klaart het op en wordt het droog. 's Avonds kom ik aan in Varnsdorf. Hier ligt brouwerij annex hotel / resto 'Pivovar Kocour'. Het hotel is volgeboekt, maar ik kan een hut in een ouwe treinwagon nemen. Prima. Douchen kun je in een apart gebouw, met muntjes automatisch. Camping gevoel. Maar het eten is prima en het bier voortreffelijk.

Mijn Poolse TET-avontuur zit er nu op. Op 9 augustus gaat het verder over het asfalt door de Tsjechisch-Duitse grensregio, oftewel het Ertzgebergte. Na het gebagger door de klei van gisteren de GS eerst maar even schoongespoten. Alles gaat anders vast zitten als je die zoi de kans geeft helemaal op te drogen. Terwijl ik op een T-splitsing aanrijd slaat een Tsjech rechtsaf. Komt me met 1 hand aan het stuur en met in de andere een mobieltje tegen zijn oor op mijn weghelft tegenmoet rijden. Dat was even schrikken.

Een stuk verder nog bij een oud militair hospitaal van de Russen wezen kijken. Blijkt dat zelfs de putdeksels zijn verwijderd. Ik tel zo vijf grote diepe gaten waar je in kan pleuren cq. met motor en al in kan duikelen. Je ogen de kost geven op dit terrein! Ook nog een mooie T-34 gespot. Deze kijkt prominent uit over een rivier. Relatief klein ding, als je 'm vergelijkt met een Duitse Tiger tank. 's Avonds neem ik mijn intrek in hotel Weimarer Berg te Apolda. Dat ligt in het zuiden van het vml. Oost-Duitsland. Een deprimerend gebied. Het enige positieve is dat ik inmiddels op de Opkiktoer route zit. Om met Ronald te spreken, "de route van

vandaag is eh [invullen wat van toepassing is] "vlot te rijden" / "goed te doen", en dat blijkt maar weer.

De volgende dag door Thüringen en Rothaargebergte het laatste stuk van deze Opkiktoer tot Soest gereden en vandaar over de snelweg. De GS heeft me weer mooi thuis afgeleverd, na 4.728 km en met een tellerstand die de 90.000 inmiddels begint te naderen. Ik ben natuurlijk een tikje bevooroordeeld, maar het was weer een mooi avontuur op deze topfiets!

MOTORMEIDEN

'Hee lief, ik weet wat ik wil voor mijn verjaardag. Ik heb op Smoelenboek een leuke plek gezien waar ik graag heen wil voor een paar dagen met de motor'. Mijn lief: 'dat kan, we kijken tegen die tijd, want misschien (wie mijn lief een beetje kent, vult het zelf in 😊)'. Ja maar daar ga ik niet op wachten, want 'tegen die tijd' is er natuurlijk daar geen plek meer. Dus heb ik Talin gevraagd en zij zei gelijk ja.

Jeee, gelijk gereserveerd, we gaan dit doen. Tegen die tijd hebben we nog wel even navigatie nodig, want dat hebben we geen van beiden. Uiteraard heeft mijn lief dat allemaal geregeld voordat het zover is. Hij heeft er nog mooie routes ingezet.

Dan is het zover, mijn B-day. Eerst even werken en dan z.s.m. de snelweg op (en daar blijven) om op tijd in Duitsland aan te kunnen schuiven bij het eten. Ik heb ooit een keer met Petra een behendigheidscursus op het Midland circuit gedaan en toen heb ik gereden met navigatie op de VFR, dat was ook mijn enige ervaring met voorrijden met navigatie. Verder volg ik altijd netjes bij ritten van de MC. Bij al die ritten is het ook zo, dat als het niet helemaal duidelijk is wat ik moet doen met de Garmin, er altijd wel een handige man is die even een paar keer tikt op dat tik en voila, de route staat klaar. Kortom, een Garmin verdiepingscursus heb ik nooit echt (nodig) gehad.

Nou had ik heel vaak een tien voor topografie, omdat ik dingen goed in mijn kop kan stampen. Dat betekent echter niet dat ik altijd weet waar ik ben, of ik Oost, West, Noord of Zuid moet. Ken je dat item bij De Vakantieman van vroeger? Dat mensen moeten aanwijzen waar ze zijn op vakantie (als ze er daadwerkelijk zijn)..... Mij niet bellen/ vragen..... Ik volg dus blind de navigatie en als hij zegt: afslag 601, dan doe ik dat. Althans als dat mogelijk zou zijn, want die is fermée (al jaren, geloof ik). Snel schakelen dus, volgende afslag en dan z.s.m. proberen om weer back on track te komen. Ware het niet dat herberekenen uit staat en het inmiddels met bakken uit de hemel komt, waardoor gewoon zonder kleerscheuren de weg blijven volgen al uitdaging genoeg is. Uiteindelijk maar ergens de weg af en op een parkeerterrein van Ikea even alles opnieuw ingesteld.

Afijn, uiteindelijk weer op koers in de stromende regen. We komen aan bij de grens met Duitsland en wat denk je..... zonnetje en droog, zodat het voelde als een soort van warme föhn. Even goedkoop tanken en rond 18:30 arriveerden we. Bij aankomst op plaats bestemming waren alleen de handschoenen en sokken nog nat. We werden direct allervriendelijkst de garage in geloodst en konden op de kamer terecht en de spullen in het drooghok plaatsen. Het was wel zo dat we een kleine (gehorige) kamer hadden op een verder voornamelijk open zolder met veel stapelbedden en het sanitair met toiletten en douches voor gezamenlijk gebruik. Een enerverende ervaring, eigenlijk ook wel een campinggevoel. Snel omkleden en buiten in het zonnetje kletsen en wachten tot het eten. Omdat het mijn verjaardag was, werd er bij het toetje luidkeels voor mij gezongen.

Dag 2: opstarten op het gemak, lekker ontbijtje en uiteindelijk op weg. We hadden natuurlijk een route van Misja en in de ochtend gaf Paul (de gastheer van de herberg) aan ook nog een mooie route te hebben, die ook rekening hield met de omleidingen/wegwerkzaamheden van dat moment. Dus die was zo lief om die er (ook) op te zetten. Wij, vol frisse moed op weg, ware het niet dat

de navi ons binnen 100 meter weer terug wilde hebben naar waar we vandaag kwamen. Zowel bij de route van Mies, als bij de route van Paul. Waarschijnlijk lagen begin- en eindpunt te dicht bij elkaar.

Toch maar een andere kant op om te kijken of dat beter gaat, maar dan beginnen we al met een omleiding..... Grrrr. Dus wat doe je dan als je in Duitsland zit, dicht bij de plek waar je op dat moment verblijft?

Precies, dan bel je Misja die in Nederland zit (inmiddels was de temperatuur al aardig opgelopen, kortom van de hitte en frustratie had ik het al flink warm). Zo 1,2,3 kwamen we er niet uit, dus Talin zei: 'Ik kies drie of vier plaatsen uit en neem dan alternatieve routes daarheen'. Zogezegd, zo gedaan en uiteindelijk hebben we lekker gereden. Hadden we de drie/vier plaatsen gehad, dan stopten we even, zodat Talin (als een soort van Max geheugentrainer) weer vier nieuwe plaatsen op google maps kon pakken.

Dat we af en toe ergens reden en ik dacht: 'hee, dit komt me bekend voor,' of 'hee, staat die man er nu nog?' mocht de pret niet drukken, want het is nu eenmaal lekker rijden in Duitsland, ook als je wegen meerdere keren pakt. We hebben wel nog even een 'noodstop' tussendoor moeten maken, omdat er reekalfjes overstaken. De laatste twee vonden het spannend, ook al stonden we stil en hebben we uiteindelijk de motoren even uitgezet. Die twee schoten weer terug waar ze vandaag kwamen. Nou maar hopen dat de familie later weer herenigd is.

Al met al hebben we het super naar ons zin gehad. Misja ook trouwens, want met de locatie finder app heeft hij ons tussendoor gevolgd, dus die moest waarschijnlijk af en toe ook wel lachen.

Na een lekker dagje sturen bij heerlijk weer, kwamen we op tijd aan en besloten we lekker te gaan zwemmen in de Moezel. Dus omkleden en het verfrissende water in om te dobberen. Totdat Talin al vrij snel zegt, nou ja, roept, 'wat ben je ver weg.....'. Euh, ja, dat dobberen is wel lekker, maar voor je het weet eindig je in de

volgende plaats met deze stroming, dus even flink de schoolslag erin om terug te komen en dan maar tactisch langs de kant zorgen dat we niet meegenomen worden in de stroom.

Dus na een lekkere douche konden we aan schuiven voor spaghetti bolognese en als toetje ijs.

Dag drie: huiswaarts. Na het ontbijt alle spullen weer tactisch inpakken en goed op te motoren bevestigen met een driedubbele check. We zwaaien wat mensen uit en worden zelf ook uitgezwaaid. De route begon goed (begin- en eindpunt lagen niet echt bij elkaar 😊) met een wegoopbreking, maarrrrr we hebben wat geleerd inmiddels. Even uitzoomen, kijken hoe de wegen verder lopen en hoppa weggetje hier, weggetje daar en we zitten weer 'on track'.

De meeste van jullie denken nu, simpel... eitje.....duhhh..... ja, is eigenlijk gewoon logisch (hoor je Johan in je hoofd?!). Dat zal allemaal wel, maar als je altijd braaf overal achteraan bent gehobbeld, is dat best een openbaring en een lekker moment als je dat alrijdende weg zo even zelf regelt.

Ook hier had mijn lief een geweldige route binnendoor samengesteld. De snelweg konden we tussendoor altijd op als we het zat waren.

We reden deze dagen in een lekker tempo en het is dan leuk om te constateren dat er een groep Belgen was (ja oké, Belgen) die ons toch niet zomaar even in konden halen. Toen de laatste voorbij kwam, dacht ik, aanpakken.... Dus dat hebben we gedaan.

Uiteraard begon het in België te regenen (zucht) en ik volgde (natuurlijk) netjes de navigatie die ons er bij het industrieterrein eraf stuurde. Talin koos toch voor de snelweg en ik ben nog een heel stuk binnendoor gegaan. Ondanks de miezerige regen had ik het best naar mijn zin en kwam ik rond een uur of 18:00 na een flinke dag sturen thuis aan.

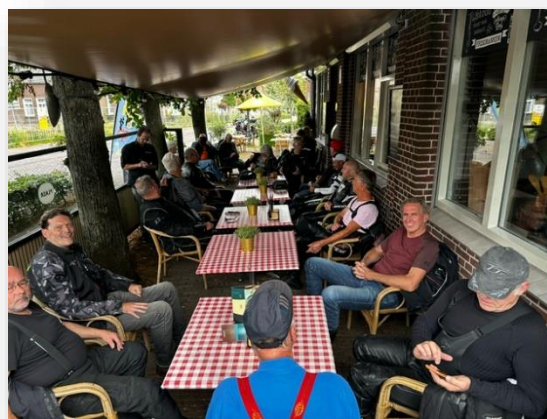
Al met al een aantal topdagen samen met Talin. Het is zo goed bevallen dat we voornemens zijn om jaarlijks een meidenmotortrip te houden.

TOERRIT 4 AUGUSTUS 2024

Vandaag een schone rit gemaakt door Brabant met de club. Schone groep van 20 mannen en een vrouw, wat resulteerde in 20 motoren aan een lintje achter mekaar. We zijn gestart bij de McDonald's in Roosendaal, waar het om half 10 al lekker druk was.

Van de Klundert had zijn nieuwe skone bij die veel aandacht kreeg van de leden. Altijd weer leuk, zo'n nieuwe machine in de club. Om 10 uur gaat het op commando van Guus: we gaan ze tie, tijd is tijd. Eerst een stukje over de snelweg om bij Gilze vandaan de bochten op te gaan zuke.

Eerste stop in Middelbeers bij de 4 Linden. Echt een geweldige plek, waar de uitbater super enthousiast was en netjes vroeg of hij mocht fotograferen. Waar maakde da nog mee? Kiek mar eens op de site waar een leuk filmpje staat van ons vertrek. Vanaf hier gaan we door naar de lunchstop door het achterland van Den Bosch en Eindhoven.

Mooie wegen en niet erg druk, maar te veel drempels. Ach ja, Nederland op zijn best. Zoals gezegd, via het achterland van Den Bosch, waar de schone hukske van de forenzen pronke, gaan we richting Sint-Michielsgestel, waar we gereserveerd hebben voor de lunch. Toch wel schone as ge zo achteraan rijdt en da lint zo voor oer uit zet gaan. Na weer wat geweldige bochten en draaiwerk komme we an bij Café Zaal Overberg, waar we gereserveerd hebben voor de lunch.

We worre hartelijk ontvangen en da er paar meer zèn dan de 20 die maximaal hebben opgegeven, vinde ze geen probleem. Iedereen eerst unne drank en dan die hap mar bestellen. We moesten ff wachte, mar dan wortt er ok wa op tafel gezet. Iedereen heeft lekker zitten smulle, dus uiteindelijk weer met unne goed gevulde maag de rest van de route op. Via Vught, Cromvoirt, Helvoirt, Udenhout en Loon op Zand goan we weer richting huis, waar we uiteindelijk in de Fendert nog met unne klein groepje wa drinken. Bedankt aan de leden die hebbe meegereden voor de schône dag die we hebbe gehad.

Groet, Guus en Ad.

TOERRIT 4 AUGUSTUS 2024

Dit verslag is vanuit het perspectief van Rob de Jong en Hans T.

Zondag 4 augustus was het weer zover: een toerrit! Deze zou eigenlijk op 21 juli verreden worden, maar werd uitgesteld. Dat mocht de pret niet drukken, want ik verklap nu al dat er een indrukwekkende 22 motoren mee reden! Twee van die motoren (die van Hans T. en Rob de Jong) voegden zich overigens pas bij de lunch bij de groep.

Reden hiervoor was dat voornoemden met hun respectievelijke eega's en de campers op een camping stonden in pittoresk Poortvliet. Deze camping was op maar liefst 10km afstand van de woonplaats van Hans T. en Talin T.... 😊 Maar goed, "je waant je in een hele andere wereld..." 😊 Rob's zus was op bezoek uit Frankrijk, dus wilden we niet om 9u al op de fiets zitten om naar het startpunt te gaan. Er werd eerst nog gezellig ontbeten en een bakkie gedaan.

Dan moesten we er nog voor zorgen dat we de groep bijhaalden. Eerst een heel stuk over de snelweg (saai) en uiteindelijk binnendoor gestoken. Rob had locaties gedeeld met Guus en kon dus precies zien waar deze uithing. Rob had het lumineuze idee om tegen de richting in te rijden, want dan kom je ze vast wel ergens tegen. Zogezegd, zo gedaan. En na een tankstop kwamen we uiteindelijk aan bij de geplande lunchstop. Snel kijken op de locatiedeler om te zien waar Guus was. Die bleek met de hele stoet motoren een kilometer verderop te rijden! Hoe kun je het zo plannen!!

Nadat alle motoren een plekje op een parkeerterrein, danwel in de berm hadden gevonden, streek de meute neer op het terras van het restaurant. Er werd druk bijgepraat met eenieder en al rondkijkende zag ik dat er een aantal nieuwe gezichten zich in het gezelschap bevonden. Goed nieuws: nieuwe aanwas! Na zo'n lange rit had iedereen natuurlijk gierende honger en werden de bestellingen geplaatst. Ik nam een broodje gezond. Toen deze kwam, leek het wel alsof ze van van alles en nog wat af moesten! Wat een berg! En eronder kon ook nog een broodje gezond worden. Maar mijn broodje gezond viel werkelijk in het niets bij de Hamburger van Ybo! Wat een apparaat was dat dan! En ook nog een bak friet ernaast waar je U tegen zei! Kortom, uitstekende lunch en met een vol buikje konden we de motoren weer opzoeken.

We reden in een behoorlijk tempo verder en het is wonderlijk hoe de groep bij elkaar kon blijven! De rit was mooi en voerde langs leuke dorpjes met prachtige huizen. Wederom een pluim voor de toercommissie! Bij Zevenbergen begon het spannend te worden want daar begonnen wat mensen links en rechts af te haken om naar huis te gaan. Ik wilde Rob niet uit het oog verliezen om zo weer gezamenlijk de camping op te zoeken. Bij Klundert zag ik uit mijn ooghoek Rob met Misja linksaf slaan naar Noordhoek (daar staat de loods van Misja), maar ik miste de afslag. Snel ergens omkeren en erachter aan! Helaas, niet meer bij te halen die mannen en dan sta je daar in Noordhoek.... Ik heb Rob maar geappt dat ik rechtstreeks naar de camping zou gaan en klopte een route in de navigatie in. Die voerde door Fijnaart en daar bleek iedereen neer te zijn gestreken bij Cafeteria Brasserie Family voor een afzakkertje!

Nadat we nog lekker even wat gedronken hadden, zijn we campingwaarts gegaan. Het was weer een enerverend dagje met een mooie route en goed gezelschap!! Tot de volgende keer maar weer!

2-DAAGSE VAN 2024

Deelnemende motoren:

Suzuki GSX1000 GT

BMW S1000R

BMW K1600 GT

BMW K1600 GTL

Yamaha MT10 SP

BMW S1000 XR

BMW S1000 R

Yamaha Tracer GT

BMW S1000 R

KTM 1190 R adv.

BMW R 1250 R

BMW S1000 R

Suzuki Hayabusa speed 2000

Zaterdagmorgen 17 augustus, de wekker liep om 10.00 af. Schappelijke tijd zou je denken ware het niet dat ik pas om 05.00 in bed lag. Kort nachtje dus. Anja en ik hadden al aangegeven dat wij niet naar de start in Brabant zouden komen. De meesten van jullie weten wel dat wij in het Noorden van Nederland wonen en dat is dan ook de reden dat wij ons eigen plan trokken om naar het Hotel te rijden.

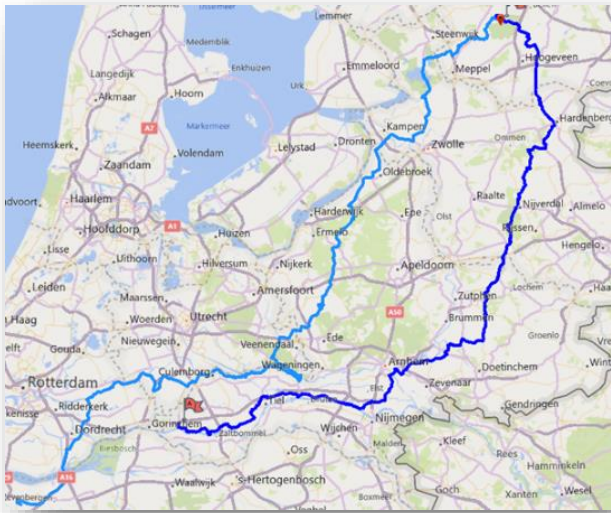

Via Friesland, puntje Groningen en dan Drenthe inrijden. Hotel de Borken ligt in het wunderschone dorpje Lhee.

Gesitueerd naast Dwingeloo, een redelijk toeristisch omgeving. Ik kan dan ook niets schrijven over de heen route, maar wat ik begreep van de overige clubleden was het zeker de moeite waard. Daarom zal ik wat schrijven over onze belevenissen in Friesland en Groningen.

Zoals ik al zei om 10.00 opgestaan en al snel zaten wij op/in het zijspan. Oogjes waren nog een beetje klein, maar bij 140km/h op de afsluitdijk gingen redelijk vlot

open. In dit geval had het wat snellere rijden geen zin, brug aan de kant van Friesland stond open en dat campertje dat maar 70 km/h reed, sloot keurig achter ons aan. Pfffff

Na de afsluitdijk al snel binnendoor, via uitgestorven (verkeer dan) wegen konden we een goed tempo aanhouden. Niet te veel remmen, hoge bochtensnelheid aanhouden en lekker soepel doorrijden. Nadeel: Horeca was er nergens, of bijna nergens of ging pas om 17.00 open (dorpshuis). De tankstations onderweg waren van het type zelfbediening, geen kassa en shop.

In Wierd zijn we nog even gestopt, daar liggen mummies in de kelder van de kerk.

We zijn er al eerder geweest een aantal jaren geleden, het is een bijzondere plek.

Vlees vergaet daar niet, niks gaat rotten of beschimmelen, de mummies liggen er al tijden en zijn nog in goede staat, er hangen dode vogels die niks veranderd zijn en zelfs aan een biefstuk die er hangt zijn geen ouderdom verschijnselen te zien.

Wie er meer over wil weten moet maar even googelen op Wierd en mummies.

Nadat we verder waren gereden zag ik een bordje met een kop en schotel erop, "De Dille".

Bleek een mini camping te zijn met een soort van theetuin. Ik voelde me net een ANWB stelletje worden, maar goed, weinig keus. Wij het zijspan op het erf geparkeerd en naar de camping gelopen. 30 Meter, zo klein was de camping. We werden alleraardigst ontvangen en konden een zitplaats op het grasveld uitzoeken. Aan het water, zonnetje erbij koffie met een vers broodje, en voor mij een huisgemaakte mosterdsoep met brood van de plaatselijke kampioensbakker en een, zal maar zeggen, leuke blonde dame in de bediening, kijk daar wil ik oud worden. Helemaal dik voor mekaar en niet duur.

Alle het goede duurt nooit lang en we hadden nog wel wat kilometers te rijden.

Dus met tegenzin deze plek verlaten niet voordat, dat zou ik haast vergeten te vertellen, in dat campinggebouwtje, wij bier hebben gekocht van de plaatselijke brouwerij.

Bij dit schrijven moeten we nog proeven.

Bij Drachten ging het toch even mis. Met MRA had ik een route gemaakt langs Drachten (dacht ik) richting het vliegveld waar in het verleden, de jaren '70 en '80, dragraces werden gehouden met auto's en motoren. Dan langs Drachten rijden werd dus een heel stuk door Drachten, er was behoorlijk veel nieuwbouw gepleegd, dat was niet te zien op de routeplanner.

Met een maximumsnelheid van 30km/h en 25 C liep de temperatuur binnen in het motorpak flink op, humeur daalde wel. Maar ach, dan geniet je nog meer van de mooie route die erna kwam. In Dwingeloos landschap is men gek van klinkerwegen. Geen drempels maar wel klinkers, die remmen je snelheid ook wel en fietsers horen je aankomen, dat nou weer wel.

Rond 16.30 kwamen wij bij het Hotel aan, we hadden net onze helmen afgezet toen de eerste groep clubleden ook de parkeerplaats op kwamen rijden.

Binnen een half uur was iedereen gearriveerd. Prima ontvangst door de personeel, prima kamer ook, prima douche, eigenlijk was alles goed. Lekker gedoucht, en hup naar het terras, bediening was top, meisjes snapte gelijk wat wij wilde en speelde goed op ons in.

Kijk dit was nu een Fletcher Hotel waar wel goed en kundige mensen in de bediening rondliepen, en genoeg mensen in de bediening. Hulde! Dat hebben wij bij een ander Fletcher hotel wel eens anders meegemaakt. Op het terras werd er weer flink gepraat maar dit keer niet zo luid, of ik word wat dover. Oude verhalen werden afgewisseld met nieuwe ervaringen.

Stipt 19.30 konden we aan tafel, we werden wel apart gezet van de overige hotelgasten.

Iedereen zat voorin het restaurant bij de nooduitgang, wij als groep zover mogelijk achterin.

Heeft iemand het hotel ingeseind over de hoeveelheid decibels die deze groep kan maken?

Ik vond het eten prima, genoeg en lekker. Ik heb ook geen wanklank gehoord van de overige clubleden. "Stop er wat in en wij zijn stil": dat is zo'n uitspraak die duidelijk klopt.

Het natafelen was meer dan gezellig, kan niet anders zeggen. Bevestiging waarom ik lid ben van deze club. Voor mijn doen redelijk op tijd naar bed gegaan, het was nog net geen 24.00.

Slaaptekort begon zich toch te doen gelden.

Zondag 18 augustus

Opstaan ging wat problematisch, ik had wel de wekker gezet maar die had hele andere ideeën over het laten weten dat het tijd was om op te staan. Het instellen was niet helemaal goed gegaan, helemaal niet moet ik zeggen. Dus het werd een vluggertje met douchen en aankleden. Ontbijt was prima, keuze was reuze en genoeg.

De route van vandaag liep van Lhee naar Fijnaart. Ondanks dat wij de laatste waren aan het ontbijt vertrokken wij als één van de eersten. Vizio omhoog, geheel wakker worden was nog niet gelukt, frisse lucht. Wat is de omgeving hier toch mooi, rijden door het Nationaal Park Dwingelderveld.

Via bijna allemaal klinkerwegen geraakte we in Giethoorn. Dorp met veel toeristen en nog meer bootjes die vaak voor komische filmpjes zorgen. Beetje langzaam rijden en aandacht trekken met ons zijspan, vooral onze Aziatische medemens wilde foto's maken van ons.

Na het verlaten van Giethoorn kwam er een wat minder interessant stukje route, veel rechte doorgaande wegen, schoot wel op dat dan weer wel, Kampen gepasseerd richting de Veluwe. We reden door bijbels gebied, op zich niks mee, ieder zo zijn ding maar de horeca zat overal op slot. We passeerde Zwartsluis, Genemuiden, Hasselt, 's Heerenbroek, Kerkdorp, Duinkerken, Oosterwolde, Elburg, Doornspijk om uiteindelijk in Nunspeet een geopende cafetaria annex fastfoodverkooppunt annex trefpunt voor koffiemoorrijders te vinden.

Gelegen centraal op een kruising van doorgaande wegen. En wij waren niet de enige van de club die daar stopte. Terras van de uitspanning zat op een gegeven moment vol met de tweedaagse gangers. Koffie was top, appeltaart verdiende een prijs, bitter lemon was goed koud. Al met al een gouden stop.

Hier werd nog even afscheid genomen, wij hadden al aangegeven niet de hele route te rijden naar Fijnaart maar zo op de Veluwe ergens af te haken en dan terug te rijden naar het noorden van Noord-Holland. Na wat (stevig) knuffelwerk, ik noem geen namen, de man rijdt sinds kort op een Yamaha, ging ieder zijns weegs.

Na de koffiestop in Nunspeet ging de route over de Veluwe, bosrijke omgeving met veel fietsers. Op zich heb ik geen moeite met fietsers, die zijn ook bezig met hun hobby net zoals wij, maar als ik dan op een weg rij met een waaier van wielrenners voor mij en zie dat er rechts een compleet fietspad aanwezig is dan groeien toch de ergernissen.

Laat ik het zo zeggen, toen wij thuis waren hebben we niet alleen vliegen van het zijspan moeten poetsen maar ook bloedspetters van..... De vrouw zei nog: Heb jij ze niet horen schelden? Ik niet, word dover.

In het plaatsje Stroe zijn we afgehaakt, na een laatste zwaai kozen we een route richting Noord-Holland. Via een ander deel van de Veluwe geraakten we in Harderwijk, brug over, Flevoland in, en dan via Lelystad (ijsje onder de brug gegeten) de dijk naar Enkhuizen genomen en naar huis.

Resumerend, we hebben weer een leuk weekend gehad met leuke clubleden, genieten en genieten. Hotel was top, eten en kamers dik in orde. Bediening was boven verwachting. Routes waren, zover wij ze gereden hebben, goed. Ik kijk alweer uit naar volgend jaar.

Dreiwielers.

NAJAARSUITJE 2024 VAN MC DE FENDERT

Zondag 1 december was het zo ver, we hadden op een bekende plek ons najaaruitje. We zijn er eerder geweest en de activiteiten hadden we ook al eerder gedaan. Misschien niet origineel maar wel bekend en de vorige keer was het ook gezellig. We zaten bij Playdome in Roosendaal en we gingen karten schnitzel happen en daarna Bowlen.

Het was om 16.00 verzamelen maar de meesten waren al veel eerder zo rond 15.30 / 15.45.

Bij binnenkomst werd iedereen onthaald met een welkomstwoord en aantal muntjes. De meesten wisten deze direct deels om te zetten voor het natte gouden vocht met witte kraag wat al daar met grote hoeveelheden aanwezig was.

De eerste activiteit was Karten. Dit gebeurde in twee sessies met twee groepen. In de eerste sessie lieten ze ons free wheelen, daarna kregen we de tips en tricks van de trackmaster. Die aan gaf waar we op moesten letten. NIET dat we er iets mee deden 😊 we gaven toch wel gas.

Het ging er in beide groepen fanatiek op en soms was de conclusie dat met drie breed op de baan de bocht door niet ging. Nee Kulleke, dat ging niet goed. Maar was wel gezellig en het proberen waard. *Hatsaaa gas op die bocht.*

In de andere groep waren er clubschokkende gebeurtenissen gaande die wij ook buiten the track tandenknarsent met spanning volgde op het scherm. De GROTE vraag was: zou Michiel onttroond worden ja of nee. Wel / niet weer wel/ weer niet als snelste wat gaat het worden.

Maar het gebeurde toch *De MAX VERSTAPPEN van MC de Fendert qua karten*, werd onttroond door de oudere garde ROB met drietienden verschil. Bij **Formule 1** zou dit een baanlengte genoemd worden.

TOTALE ONTGOOCHELING was het gevolg. Maar het feit was er. ROB was sneller. Rob kwam zelfs voor op het bord der snelste van de dag als 9^e met een rondetijd van 29.106

Sessie 49		Sessie 50	Sessie 51	Sessie 52				
POS.	KARY	PILOOT	S1	S2	LAATSTE RONDE	SNELSTE RONDE	AFSTAND	WINS
1	10	ROB	18.731	10.375		29.106		21
2	27	MICHIEL	19.109	10.363		29.472	0.366	22
3	9	PATRICK	19.035	10.539		29.574	0.468	22
4	6	MISJA	19.304	10.496		29.800	0.694	21
5	22	RUUD	19.211	10.633		29.844	0.738	21
6	20	SNELLE JELLE	19.437	10.747		30.184	1.078	21
7	28	HANS	19.492	10.793		30.285	1.179	20
8	24	CAPTIAN SLOW	19.402	10.957		30.359	1.253	21

Snelste ronde: 10 ROB 29.106

Michiel kwam niet voor op de top 15 van de dag met 29.472. Maar niet getreurd Michiel bleef tweede en Patrick werd derde binnen onze club. Alle drie kregen een mooi medaillon. Na deze grote gebeurtenis van geschiedkundige proporties 😊 een plaats te hebben gegeven binnen enkele secondes zijn we overgegaan tot de orde van de dag. Via de bar zijn we allen doorgeschoven aan tafel naar het schnitzel happen.

SPD3 Beste tijd				
SNELSTE VAN DE DAG		SNELSTE VAN DE WEEK		
1	RICK	28.508	1 BENTE	25.562
2	RICK	28.609	2 JASPER	27.809
3	RICK	28.711	3 BOYD	27.820
4	THIJMEN	28.851	4 JASPER	27.855
5	THIJMEN	28.898	5 BRAM	27.856
6	RICK	28.929	6 JASPER	27.898
7	ALAIN	29.004	7 JAYHLEN	27.961
8	ASHLEY	29.063	8 BOYD	27.969
9	ROB	29.106	9 BRAM	28.117
10	KAJ	29.137	10 JAYHLEN	28.211
11	NOOT	29.203	11 BRAM	28.254
12	ASHLEY	29.227	12 IAN	28.266
13	LUUK	29.254	13 IAN	28.325
14	DJENO	29.265	14 MAIK	28.332
15	PATRICK	29.281	15 BOYD	28.378

18:11:57

Aan twee lange tafels werden schnitzels en toelage geserveerd. Na de eerste ronde hebben we hard gelachen om het gezicht wat de bediening trok toen we meer frietjes vroegen. Nadat 6 mensen bescheiden wat frietjes hadden genomen, was het op aan onze tafel. Thuis zou 1 schaalte voor 1 persoon zijn, dus wilde we graag wat meer frietjes. Hij keek ons aan zoals een konijn in koplampen kijkt toen we vroegen om nog tweemaal dezelfde hoeveelheid te brengen. Zijn reactie was de vraag of ik het meende. Toen ik dit bevestigde liep hij verbaasd weg alsof hij een wonder had waargenomen.

Sorry maar de hoeveelheid frietjes was voor een ballerinaklasje op dieet. Niet voor een normaal etende groep mensen bestaande uit 29 personen. Na enig aandringen kwam het toch wel gelukkig. En uiteindelijk had iedereen een soort van genoeg gegeten en waren we klaar voor nog een balletje gooien op de bowlingbaan. Op weg naar de bowlingbaan kwamen we er achter het grote geheim dat Anton zijn eigen privé plek had binnen deze locatie. Dat had hij ons niet vertelt. Maar hij was zo aardig aan ons ook ter beschikking te stellen wanneer dit nodig was. Dit waarderen we zeer Anton. Dank hiervoor.

Per baan 6 personen en gooien maar. Al snel had iedereen zijn of haar draai gevonden onder het genot van een biertje, wijntje of wat anders gingen de ballen met veel gelach en plezier over de baan. Sneller dan verwacht was het alweer sluitingstijd en sloot de bar zodat een laatste ronde niet genuttigd kon worden. Dit zal zeker nog teruggegeven worden aan Playdome dat dit beter kan worden georganiseerd zodat klanten een ander eind gevoel krijgen want nu was de afsluiting plotseling en abrupt waardoor het niet lekker voelt maar uiteindelijk was het wel gezellig. OF we terugkomen bij Playdome valt de bezien omdat die service een beetje tegenviel. Maar dat mocht de pret niet drukken.

MOTOGP KALENDER 2025

2025 MotoGP™ CALENDAR

PROVISIONAL

1 THAI GP 28 th FEB - 2 nd MAR CHANG INTERNATIONAL CIRCUIT	7 BRITISH GP 23 rd MAY - 25 th MAY SILVERSTONE CIRCUIT	13 AUSTRIAN GP 15 th AUG - 17 th AUG RED BULL RING - SPIELBERG	19 AUSTRALIAN GP 17 th OCT - 19 th OCT PHILLIP ISLAND
2 ARGENTINA GP 14 th MAR - 16 th MAR TERMAS DE RÍO HONDO	8 ARAGON GP 6 th JUN - 8 th JUN MOTORLAND ARAGÓN	14 HUNGARIAN GP 22 nd AUG - 24 th AUG BALATON PARK CIRCUIT	20 MALAYSIAN GP 24 th OCT - 26 th OCT SEPANG INTERNATIONAL CIRCUIT
3 AMERICAS GP 28 th MAR - 30 th MAR CIRCUIT OF THE AMERICAS	9 ITALIAN GP 20 th JUN - 22 nd JUN AUTODROMO INTERNAZIONALE DEL MUGELLO	15 CATALAN GP 5 th SEP - 7 th SEP CIRCUIT DE BARCELONA-CATALUNYA	21 PORTUGUESE GP 7 th NOV - 9 th NOV AUTÓDROMO INTERNACIONAL DO ALGARVE
4 QATAR GP 11 th APR - 13 th APR LUSAIL INTERNATIONAL CIRCUIT	10 DUTCH GP 27 th JUN - 29 th JUN TT CIRCUIT ASSEN	16 SAN MARINO GP 12 th SEP - 14 th SEP MISANO WORLD CIRCUIT MARCO SIMONCELLI	22 VALENCIA GP 14 th NOV - 16 th NOV CIRCUIT RICARDO TORMO
5 SPANISH GP 25 th APR - 27 th APR CIRCUITO DE JEREZ - ÁNGEL NIETO	11 GERMAN GP 11 th JUL - 13 th JUL SACHSENRING	17 JAPANESE GP 26 th SEP - 28 th SEP MOBILITY RESORT MOTEGI	
6 FRENCH GP 9 th MAY - 11 th MAY LE MANS	12 CZECH GP 18 th JUL - 20 th JUL AUTOMOTODROM BRNO	18 INDONESIAN GP 3 rd OCT - 5 th OCT PERTAMINA MANDALIKA INTERNATIONAL CIRCUIT	

SUPER BIKES KALENDER 2025

WorldSBK WorldSSP WorldSSP300 WorldWCR

2025 Calendar

01	Phillip Island Grand Prix Circuit Australia 21-23 February	<	07	Donington Park United Kingdom 11-13 July	<
02	Autodromo Internacional do Algarve Portugal 28-30 March	<	08	Balaton Park Circuit Hungary 25-27 July	<
03	TT Circuit Assen Netherlands 11-13 April	<	09	Circuit de Nevers Magny-Cours France 5-7 September	<
04	Cremona Circuit Italy 2-4 May	<	10	MotorLand Aragon Spain 26-28 September	<
05	Autodrom Most Czechia 16-18 May	<	11	Circuito Estoril Portugal 10-12 October	<
06	Misano World Circuit "Marco Simoncelli" Italy 13-15 June	<	12	Circuito de Jerez - Angel Nieto Spain 17-19 October	<

MC De Fendert

ACTIVITEITEN KALENDER 2025

18	januari	Nieuwjaarsbijeenkomst
8	maart	Ledenvergadering
30	maart	Dagen Veilig Motorrijden
21	april	Paas openingstoerit
18	mei	Toerit
6 t/m 10	juni	Pinksterweekend
6	juli	Toerit
27	juli	Toerit
16 t/m 17	augustus	Tweedaagse
7	september	Toerit
?	?	Motortocht goede doel
26 t/m 29	september	Sluitingsweekend
?	?	Club activiteit

TOERRIT REGLEMENT

- 1) Zorg ervoor dat je bij vertrek afgetankt bent.
- 2) Eerste tankstop na ongeveer 100 kilometer. Stel je na het tanken zo op, dat je geen belemmering bent voor andere mensen.
- 3) Rij volgens de Wegenverkeerswet en breng medeweggebruikers niet in gevaar.
- 4) Stop alleen langs de kant van de weg als je pech hebt. De uitzetters zullen hulp verlenen.
- 5) In geval van pech van een ander, rij door naar de eerstvolgende veilige stopplaats (b.v. parkeerplaats of tankstation).
- 6) Mis je de motor achter je, wacht dan op een veilige plaats bij de eerstvolgende kruising of splitsing waar van richting wordt veranderd tot er weer aansluiting is.
- 7) Motorrijders die minder snel kunnen of willen rijden, graag voorin de groep.
- 8) Probeer zoveel mogelijk 'in verband' te rijden, haal je voorganger niet in, dit verstoort namelijk het verband en komt de verkeersveiligheid ook niet ten goede.
- 9) Tijdens een toerrit is het nuttigen van alcohol niet toegestaan en zal leiden tot voordracht aan het bestuur.
- 10) Bij twijfelachtig of slecht weer beslissen de uitzetters samen met de TC op de dag van de toerrit of de rit wel of niet gereden wordt. Om 09:00 uur op de dag van de toerrit zal door de TC een **E-mail** naar alle leden worden verzonden met daarin het bericht dat de rit is afgelast. Bij afgelasting zal de toerrit één week doorschuiven. Alle mail verkeer betreffende toerritten wordt via de TC verdeeld onder de leden.
- 11) Toerritten worden door minimaal twee leden uitgezet en voorgereden, indien een van de uitzetters verhinderd is zal dit met de TC verder worden overlegd.
- 12) Voor Pinksterweekenden, tweedaagse ritten en sluitingsweekenden verwachten wij dat deelnemers zichzelf voorbereiden en eventueel zorgen voor kaarten van het gebied waar gereden wordt. Tevens zullen door de TC de contactgegevens, adres en plaats van overnachting bekend gemaakt worden.
- 13) Gastrijders zijn toegestaan tegen een vergoeding, het lid dat de gastrijder heeft uitgenodigd dient er voor te zorgen dat de bijdrage wordt geïnd en afgedragen aan de penningmeester.

Bijdrage gastrijder	Toerrit € 5,00
	Pinksterweekend € 20,00
	Tweedaagse € 10,00
	Sluitingsweekend € 10,00

Verder vertrouwen wij op ieders medewerking en gezond verstand en wensen wij jullie veel motorplezier.

Bestuur en Toercommissie